

Uredništvo in upraviteljstvo v Ptuj
v gledališkem poslopu.

Štajerc izhaja vsaki drugi četrtek,
datiran z dne naslednje nedelje.

Sestavki dobrodošli.

Rokopisi se ne vračajo in se morajo
najdalje do ponedeljka pred izdajo do-
tične številke vpsolati.

Štajerc.

Posamezna številka velja v Ptuj za
celo leto K 1.— s poštnino K 1.20.
Pri odjemanju več ko 10 številk pri-
meren rabat.

Cena za oznanila za:

1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—,
 $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—,
 $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—
Pri večkratnem oznanilu posebno zni-
žana cena.

Štev. 8.

V Ptuj v nedeljo dne 7. oktobra 1900.

I. letnik.

Letošnja vinska letina.

Žalostne skušnje, katere so poljedelci pri le-
tošnjem sadju doživeti mogli, napotile so nas skrbeti,
da bi ubogi kmet vsaj svoje vino pošteno plačano
dobil. Letošnje vino bo na kakovosti tako izvrstno,
da bi se posebno visoke cene doseči zamogle, ko bi
vinski trgovci že vendar enkrat opustili v Avstrijo
malovredno italijansko vino voziti in k vsakemu litru
štajerskega vina dva litra italijanskega ne primešova-
li, tako da krčmar, kateri sloveče zaverčko, haložko,
ljutomersko, jeruzalemsko in drugo fino vino kupi,
vse kaj drugega dobi kakor pa pravo štajersko vino.
„Štajerc“ je tedaj po vseh avstrijskih časopisih ozna-
nil sledeče razglasilo:

Vinska letina na spodnjem Štajerskem.

Spodnje Štajersko nima letos samo bogato, am-
pak tudi po kakovosti naravnost izvrstno vinsko tr-
gatev. Celi mesec september trajala je najhujša po-
letna vročina tako, da je grozdje pravočasno dozore-
lo in na sladkorju kakor na vonjavi (aroma) vse
prešnje letine prekosi. Pričakovati je toraj vina, ka-
tero bode kakor kometno vino leta 1811 prava po-
sebnost.

Jako škoda bi bilo, ko bi se ta izvrstna kapljica

Mihec pred sovražnikom.

Po P. K. Rosegger-ju. (Ponatis prepovedan.)

Glejte ljudje, semkaj kobaca kmečki fant! Iz
gorskega grabna pride, tega moramo si ogledati.
Vsaki človek, pravi se, je eno klaftro dolg, namreč,
po svoji klaftri merjen, in ta mali kmečki fant tudi
ni kračji kakor mera, ako on obe roki raztegne. Ka-
dar bo še enkrat toliko star, bo tudi še enkrat tako
dolg. Do vojaštva in ženitve je časa še dosti.

Dečko nese v plavi ruti, sam ne vem kaj, so li
štrukli, jabolka ali jajca, v drugi roki ima palico na
katero se vpira in trdo v zemljo zabada.

Ko se dečko tako iz grabna pritorklja in pride
v dolino, kjer se mestne hiše pričnejo, zagleda na-
krat na cesti kopo mestnih otrok, fantov in deklet.
Eni so lepo oblečeni in imajo rumene čevljičke, dru-
gi so bosonogi, gologlavi, strgani in zamazani, kaže-

z malovrednim italijanskim vinom pomešana v kup-
čijo spravila. „Štajerc“ v Ptuj izhajajoči list za
kmečko ljudstvo, obrnil se je na vse gostilničarje z
nujno prošnjo, naj bi oni sami na spodnje Štajersko
prišli in tamkaj vino nakupili, ali pa naravnost z vi-
norejcem v dogovor stopili. V to svrhu je „Štajerc“,
kateri v 12.000 izvodih izhaja, pripravljen, zastonj
imena in naslove tistim gostilničarjem razglasiti, ka-
teri vino od 1900. leta kupiti želijo. Zadostuje samo
ena dopisnica na upravnštvo „Štajerca“ v Ptuj.

Na tak način nam bode mogoče že v pri-
hodnji številki našega lista naslove
tistih gostilničarjev, ki mislijo ku-
piti, razglasiti. Pozivljamo tedaj nujno vse
tiste vinorejce, ki imajo vino za odati, naj se na na-
vedene kupce pismeno obrnejo in jim pišejo.

Proti žitnim barantačem in skopuhom.

Tem hijenam, katere neprestano kmetu mozeg
izsesavajo, proti tem misli se v jeseni na Dunaju
predposvetovanje vršiti, katero naj bi bilo naperjeno
proti reformi borznega trgovanja z žitom in drugimi
poljedelskimi pridelki. Tako se misli in veruje. Pa
verovati se pravi nič vedeti. Kajti, ako se stopi bliž-
je in listo teh posvetovalcev pregleda, najde se, da

jo eden drugemu jezike in se vlečejo za obleko sem in
tje. En razposajenec pograbi eno deklico za čop,
katera vpije: „jej, boli, jaz bom povedala materi.“

Takšen dirndaj počnejo in naš hribovec, ko to
vidi, postane, pogleda in zopet postane. Njegove ru-
jave očesi, ko to dalje gledajo, bodejo vedno večji.
Jaz ne vem, se mu li otroci tako dopadejo, ker jih
tako od strani pogleduje, ali se jih pa boji, da ne
gre dalje.

In mestni razposajenčki, ko kmečkega dečka za-
gledajo, se tudi vstrašijo, vtihnejo, se ne ganejo, ter
ga ogledujejo. Tako stojijo nekoliko časa. Na kakih
deset klafter narazen stojijo kakor pribiti. Fant od
otrokov svojega očesa niti ne trene, otroci začnejo
med seboj šepetati in fantu se dozdeva, da imajo po-
redneži kaj zoper njega.

Ko ta fant nekoliko časa tako stoji, si misli:
vedno ne morem tukaj stati, ker drugače bi znal še